

РЕШЕНИЕ

№ 3990

гр. София, 12.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разглежда дело номер **3140** по описа за **2019** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 44518/19.02.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав по НАХД № 16751/2018г. е отменено Наказателно постановление № 22-005158/10.09.2018г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на основание чл.415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за неизпълнение на предписание № 7, дадено на основание чл.404, ал.1, т.12 КТ с протокол за извършена проверка № ПР1819916/16.07.2018г.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на материалния закон се моли за отмяната му и вместо това потвърждаване на наказателното постановление като законосъобразно издадено. Намира за неправилен извода на съда, че в случая се касае за 11 самостоятелни нарушения на чл.224, ал.1 КТ като сочи, че отговорността на дружеството не е ангажирана за нарушение по посочената разпоредба, а за неизпълнение на дадено му задължително предписание и в този смисъл не е налице нарушение на принципа, регламентиран в чл.18 ЗАНН. В съдебно заседание изложеното в касационната жалба и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк.Я..

Ответникът по касационното оспорване в писмен отговор по жалбата излага съображения за неизпълнението на даденото предписание, мотивирайки наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства. Мотивира и съображения за незаконосъобразност на даденото задължително предписание. В съдебно заседание не се представлява.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба като обжалваното решение намира за незаконосъобразно.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна по следните съображения:

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

На 10.08.2018г. от служители в Дирекция „Инспекция по труда“-С. била извършена последваща проверка по спазване на трудовото законодателство от оспорващото дружество по документи в сградата на ДИТ. При извършената проверка било констатирано, че на 16.07.2018г. с протокол с изх. № ПР 1819916 на дружеството в качеството на работодател било издадено предписание на основание чл.404, ал.1, т.12 КТ и в частност предписание под № 7: „Работодателят да изплати начисленото в разчетно-платежните ведомости за периода от месец януари 2016г. до месец декември 2016г. обезщетение за неизползван платен годишен отпуск на А. Р. Р., П. А. Н., Д. С. Н., Е. П. А., И. А. С., И. К. И., М. С. М., Н. В. Н., П. К. П., П. С. С. и Х. Т. Х., съгласно чл.224, ал.1 КТ“. Срокът за изпълнение на предписанието, съгласно вписаното в протокола бил до 26.07.2018г. При последващата проверка на инспекторите не били представени платежни ведомости или други платежни документи - разходни касови ордери, фишове, банкови нареждания и други, удостоверяващи изплащане на начисленото във ведомостите за периода от месец януари 2016г. до месец декември 2016г. обезщетение на основание чл.224, ал.1 КТ за неизползван платен годишен отпуск на посочените лица. Нарушението е прието, че е извършено на 27.07.2018г. в предприятието на работодателя и е констатирано на 10.08.2018г. в ДИТ-С. при последваща проверка. За така констатираното нарушение по чл.415, ал.1 КТ, на 10.08.2018г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение и въз основа на него издадено обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд е приел, че последното е незаконосъобразно, тъй като е издадено в нарушение на чл.18 ЗАНН – налице били 11 самостоятелни административни нарушения, досежно неизплащането на дължимото обезщетение на основание чл.224, ал.1 Кодекса на труда /за неизползван платен годишен отпуск/ на единадесетте служители на [фирма], доколкото се касае за извършването на единадесет административни нарушения, осъществени срещу различни субекти, с различен размер на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск и срок, което им се дължи от работодателя. Съдът е обосновал, че административнонаказващият орган е следвало да опише всяко едно от тях поотделно, при спазване разпоредбите на чл.42, респ. чл.57 ЗАНН и съответно да наложи отделни наказания – по дати на осъществяване бездействието от

страна на дружеството.

Решението е неправилно.

Както сочи и касационният жалбоподател, в случая отговорността на дружеството е ангажирана не за нарушение на чл.224, ал.1 КТ, а за неизпълнение на даденото му задължително предписание. Даденото на основание чл.404, ал.1, т.12 КТ задължително предписание представлява индивидуален административен акт, законосъобразността на който може да бъде оспорена по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс – чл.405 КТ. Именно към това производство биха имали отношение възраженията, направени в отговора на касационната жалба, като преценката за законосъобразността на предписанието е извън обхвата на контрол в проведеното съдебно производство по оспорване на издаденото за неизпълнението му НП.

Разпоредбата на чл.404, ал.1, т.12 КТ гласи, че за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл.400 и 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат принудителни административни мерки, в частност по т.12 да дават задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.

В случая даденото на дружеството в качеството му на работодател задължително предписание под № 7 с протокол изх. № ПР 1819916/16.07.2018г. е да изплати начисленото в разчетно-платежните ведомости за периода от месец януари 2016г. до месец декември 2016г. обезщетение за неизползван платен годишен отпуск на А. Р. Р., П. А. Н., Д. С. Н., Е. П. А., И. А. С., И. К. И., М. С. М., Н. В. Н., П. К. П., П. С. С. и Х. Т. Х., съгласно чл.224, ал.1 КТ. Срокът за изпълнение на предписанието, съгласно вписаното в протокола е до 26.07.2018г. Последното представлява елемент от разпоредителната част на индивидуалния административен акт – задължителното предписание, в съответствие с чл.59, ал.2, т.5 АПК, регламентиращ задължителните реквизити, които следва да съдържа актът, издаден в писмена форма - разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението.

Безспорно е установено, както от административнонаказващия орган, така и в хода на съдебното производство, че задължителното предписание под т.12 от протокола за извършена проверка не е изпълнено по начина и в сроковете, указани в последния. С това си деяние санкционираното лице е осъществило вмененото му нарушение, за което правилно е наложена санкция по чл.415, ал.1 КТ, чийто размер е определен в законоустановения минимум.

По тези съображения оспореното решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено като законосъобразно издадено.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 44518/19.02.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно

отделение, 116-ти състав по НАХД № 16751/2018г. и вместо това постановява:
ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-005158/10.09.2018г., издадено от
директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на [фирма] на основание
чл.415, ал.1 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 1500
лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.